

Μαρωνείας Παντελεήμων: “Η πίστη στον Θεό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με τίτλο “Η πίστη στον Θεό”, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Μαρωνείας](#) και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού.

“Ο Σταυρός δεν υπάρχει και δεν τιμάται ως όργανο θανάτου, αλλά ως σύμβολο της Ανάστασης. Και η δύναμή του δεν οφείλεται μόνο στο ότι επάνω του έχυσε το αίμα Του ο Σωτήρας Χριστός, αλλά κυρίως στο ότι επάνω του αποδείχθηκε κυρίαρχος της ζωής και του θανάτου, τόσο όταν αυτεξουσίως παρέδιδε το πνεύμα του, όσο όταν με την Ανάστασή του, ανέτρεπε τα αποτελέσματα του θανάτου, διασφαλίζοντάς μας την ζωή, την σωτηρία, την αγιότητα”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Καθώς προετοιμαζόμαστε νά γιορτάσουμε τή μεγάλη γιορτή τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἡ ὁποία κατά τή λειτουργική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μᾶς φέρει τά ἴσα πρὸς τήν Μεγάλη Παρασκευή -γι' αὐτό καί ἡ αὐστηρή νηστεία- τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας μᾶς ὑπενθυμίζει μία ἄλλη παράξενη ὕψωση πού εἶχε προηγηθεῖ καί εἶχε λάβει χώρα στό μέσο τῆς ἐρήμου, αἰῶνες πρὶν, κατά τήν ἔξοδο τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἀπὸ τή δουλεία τῆς Αἰγύπτου. Τί εἶχε συμβεῖ;

Οἱ Ἰουδαῖοι, μή μπορώντας νά περάσουν μέσα ἀπὸ τό βασίλειο τῆς Ἑδῶμ, ἀναγκάστηκαν νά κάνουν κύκλο γιὰ νά τό παρακάμψουν, μέσα ἀπὸ περιοχὴ ἄνυδρη καί ἀπαράκλητη. Κατά τήν προσφιλῆ τους τακτική, ἄρχισαν πάλι τὸν γογγυσμό καί τή γκρίνια ἐναντίον τοῦ Μωυσῆ καί ἐμμέσως ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, λέγοντας πὼς τοὺς ἔβγαλαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο γιὰ ν' ἀφήσουν τά κόκαλά τους στὴν ἔρημο.

Μάλιστα, ἐνῶ εἶχαν ὡς τροφή τό μάννα καί ἐπομένως ὀφθαλμοφανῆ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ, ἐπέδειξαν μεγάλη ἀγνωμοσύνη χαρακτηρίζοντάς το ἄνοστο καί εὐτελῆ οὐσία. Γιὰ τὴ συμπεριφορὰ τους αὐτὴ ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε νά ἐμφανιστοῦν δηλητηριώδη φίδια, τά ὅποια πολλοὺς ὁδήγησαν στὸν θάνατο.

Οἱ Ἰσραηλίτες ὅμως, μετὰ ἀπὸ σαράντα χρόνια περιπλάνηση στὴν ἔρημο κι ἔχοντας ἐμπειρία τῆς σχέσης τους μὲ τὸν Θεό, ἤξεραν τί ἔπρεπε νά κάνουν γιὰ ν' ἀποτρέψουν τὴν ὀργή του. Ζήτησαν τό θεῖο ἔλεος καί τότε ὁ Θεὸς ἔδωσε ἐντολὴ στὸν Μωυσῆ νά κατασκευάσει ἓνα χάλκινο ὁμοίωμα φιδιοῦ, νά τό τοποθετήσῃ ὀριζόντια σ' ἓνα στύλο καί νά ὑψώσει τὸν πρωτότυπο αὐτό σταυρό στὴ μέση του στρατοπέδου. Ὅποιος Ἰσραηλίτης δεχόταν δάγκωμα φιδιοῦ, τό μόνο πού εἶχε νά κάνει ἦταν νά κοιτάξῃ μὲ πίστη στὸν Θεό τό ὑψωμένο χάλκινο φίδι, γιὰ νά σωθεῖ καί νά ἐπιβιώσῃ ἀπὸ τό θανατηφόρο δάγκωμα. Δέν τοὺς ἔσωζε τό χάλκινο φίδι, ἀλλὰ ἡ πίστη καί ἡ ὑπακοή τους πρὸς τὸν Θεό.

Ὁ Σταυρὸς λοιπὸν ὑψώνεται κενός, χωρὶς τὸν Ἑσταυρωμένο, ὅπως τὸν ἀνέσυρε ἀπὸ τὴ γῆ ἡ Ἁγία Ἑλένη, γιατί Ἐκεῖνος πού ἔπαθε ἐπάνω του ἀνέστη. Ὁ Σταυρὸς δέν ὑπάρχει καί δέν τιμᾶται ὡς ὄργανο θανάτου, ἀλλὰ ὡς σύμβολο τῆς Ἀνάστασης. Καί ἡ δύναμή του δέν ὀφείλεται μόνο στό ὅτι ἐπάνω του ἔχυσε τό αἷμα Του ὁ Σωτὴρας Χριστός, ἀλλὰ κυρίως στό ὅτι ἐπάνω του ἀποδείχθηκε κυρίαρχος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, τόσο ὅταν αὐτεξουσίως παρέδιδε τό πνεῦμα του, ὅσο ὅταν μὲ τὴν Ἀνάστασή του, ἀνέτρεπε τά ἀποτελέσματα τοῦ θανάτου, διασφαλίζοντάς μας τὴν ζωὴ, τὴν σωτηρίαν, τὴν ἀγιότητα.